

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/578/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

42/2016. (II. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. december 6-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2016. február 25-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság– vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos első beadványát 2015. december 6-án, elektronikus úton terjesztette elő, a vele szemben 2015. november 23-án tanúsított rendőri magatartás és bánásmód miatt.

A panaszos 2015. december 7-én, postai úton előterjesztett második beadványában előadta, hogy 2015. november 20-án rendőri idézést kézbesítettek számára hivatali visszaélés megalapozott gyanúja miatt, és kérték, hogy jelenjen meg a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözési Főosztály Korrupciós bűnözés elleni osztályán 2015. november 23-án 9 órakor. A panaszos megjelént, ahol egy rendőr fhdgy hallgatta ki. A helyiség ajtaja nyitva volt a mellettük levő szobában egy titkárnő dolgozott. A kihallgatás során az intézkedő rendőr közölte, hogy panaszos telefonját le kell foglalnia és ujjlenyomatot kell vennie, majd fényképfeltételt kell készítenie. Erre panaszos közölte vele, hogy tegye meg, csak tegye lehetővé azt, hogy a férjét felhívja, hogy mi történik, valamint közölte, hogy a gyermekei külföldön élnek és a telefon az egyetlen kommunikációs eszköz közöttük. Panaszos kérte,

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

hogy a rendőr fhdgy. vegye ki a kártyát, másolja át a benne levő adatokat, de a telefont ne foglalja le. Erre közölték panaszossal, hogy vegyen egy telefont, vagy ott a Facebook. A férjét sem hívhatta fel, aki súlyos szívbeteg és nem tudta elképzelni, hogy mi történt a feleségével. Mindezek után panaszos vallomást tett a gyanúsítással kapcsolatban és közölte, hogy a bűncselekményt nem ismeri el, panasszal fog élni, amit a gyanúsítás és a lefoglalás miatt meg is tett. A panaszos hozzátette, hogy elkísérték egy másik helyiségbe ahol ujjlenyomatot vettek tőle. Kb. 1 óráig tartott a dolog, utána fényképfelvételeket készítettek róla, miközben kezébe tartott egy táblát számokkal. Panaszos kérdezte a rendőrtől, hogy mit csinálnak vele: rabosítják? Azt felelte a rendőr, hogy mondhatjuk így is. Közben megkérdezték tőle, hogy zavarja-e ha a rendőr a saját mobiljával csinálja a rabosítást, mert a rendőrség fényképezőgépe rossz. A panaszos mondta, hogy zavarja, de ennek ellenére a rendőr elkészítette a fotókat és rabosította panaszost. Utána a panaszos megkérdezte a rendőrtől, hogy hol talál mosdót. A rendőr megmutatta és elkísérte, majd a mosdó ajtajánál várt, míg a panaszos bent volt. Amikor a panaszos megkérdezte a rendőrtől, hogy mi zajlik, itt, a rendőr csak annyit mondott: „hogy B. I. és társai ellen folyik eljárás, ezért van a panaszos a hatóság előtt kihallgatáson, és hogy nem tudja mikor mi fog történni.”. Közben a rendőr jelezte, hogy az autója törzskönyvét nem találja, és kérdezte, hogy mit tegyen? Panaszos azt mondta, hogy keresse vagy pótoltatni kell az okmány irodában, majd elment a helyszínről.

A panaszos előadta, hogy traumát okozott számára az esemény, ahogy a rendőr intézkedett. Azóta is nyugtatókon él, éjjel minden zajra fölriad. A férje és a gyerekei azóta is idegileg megviseltek. 28 éve államigazgatásban dolgozik, soha semmilyen jogszabályba ütköző bűnt nem követett el, most is csak a munkáját végezte. A neppereknek a jogszabály lehetőséget ad meghatalmazással ügyet intézni, ők még most is bejárnak a Budapesti KEKKH-ba ahonnan 6 kolléganőt szintén megalázó módon vittek el a rendőrök. Mindannyian kormánytisztviselők. Az ártatlanság véelme mindenkit megillet. Panaszos a mai napig nem tud megnyugodni, de dolgozni kell idegileg megalázottan is.

A panasz kiegészítésben hozzáteszi, hogy az események annyira megviselték, hogy az Angliában élő lányával is csak most tudta közölni, hogy mi történt vele. A lánya teljesen kiborult és sokkot kapott, mivel a 7 hónapos unokája családi képei stb. is a telefonjában voltak. Attól fél, hogy olyan képek jutnak illetéktelen személyekhez a telefonból, amin a 7 hónapos unokája van. A panaszos hozzátette, hogy ha arra voltak kíváncsiak, hogy kivel és mikor beszélt azt a szolgáltató a rendelkezésükre bocsátotta volna. Nem érti miért kellett az egész telefont lefoglalni, hiszen még be sem bizonyosodott, hogy elkövette-e a bűncselekményt, mert nincs jogerős bírósági végzés. Azt sem érti, hogy a személyi adatai miért érdeklik a rendőrséget? Előadta, hogy véleménye szerint az ártatlanság védelme őt is megilleti, Magyarország is Uniós tagállam, más Uniós tagállamokban ezt az esetet másként kezelik. A személyes adatokat legfőképpen.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az üggyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) B. Z. r. alez. a Testület megkeresésére 2015. december 29-én adott válasza szerint:

A panasz alapjául szolgáló eljárást a BRFK Korrupciós Bűnözés Elleni Osztálya hivatali visszaélés büntett megalapozott gyanúja miatt folytatta.

A nyomozás során szükségessé vált a panaszos és további 7 személy előállítása, gyanúsítottként való kihallgatása. Az előállítás megkísérlése céljából 2015. november 20-án a Korrupciós Bűnözés Elleni Osztály három munkatársa: dr. C. R. r. fhdgy., dr. B. V. r. fhdgy. és Sz. Z.r. hdgy. megjelent a panaszos lakcímén. Mivel a nevezett nem tartózkodott a megadott címen, a kollégák adatgyűjtést hajtottak végre, melynek során Zs. V.-nét nyilatkoztatták a panaszos eljárási minőségének említése nélkül arról, ismeri-e őt, illetve van-e tudomása tényleges tartózkodási helyéről. Zs. V.-né elmondta, hogy Panaszos a fenti címen életvitelszerűen nem tartózkodik. Ezt követően az eljáró kollégák megjelentek a panaszos másik ismert lakcímén, ahol adatgyűjtés alkalmával nyilatkoztatták a helyszínen tartózkodó építőmunkásokat. A munkások elmondták, hogy ismerik a panaszost, aki lakcíméről korábban gépkocsival távozott. Az eljáró rendőrök ezt követően zárt borítékban 2015. november 23-án 9 órára szóló idézést helyeztek el a panaszos lakcímén található postaládában.

2015. november 23-án a panaszos az idézésre megjelent a Korrupciós Bűnözés Elleni Osztály épületében, ahol az osztály munkatársai az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 179. § alapján gyanúsítottként hallgatták ki. Kihallgatása alkalmával a Be. 151. §-a alapján bizonyítást eszközként lefoglalták mobiltelefonját.

Az intézkedésről jelentést készített dr. C. R. r, fhdgy. A rendelkezésre álló információk alapján az intézkedés hangneme, bánásmódja szakszerűnek, udvariasnak mondható.

Dr. C. R. r. fhdgy. jelentése szerint az ajtó a megfelelő szellőzés érdekében volt nyitva, és - mivel az iroda külön folyosóról nyílik - nem eredményezte a terhelt jogainak semminemű sérülését, emellett a panaszos nem jelezte, hogy sérelmezi azt, hogy az ajtó nyitva van.

A panaszost gyanúsítottként hallgatták ki, amelynek során használta a rendőrségi épület mellékhelyiségét, ahová a további eljárási cselekményeken való részvétel biztosítása érdekében - személyi szabadsága korlátozása nélkül - kísérte el őt a mellékhelyiségig dr. C. R. r. fhdgy., aki természetesen a női wc-be nem ment be. Minderről dr. C. R.r. fhdgy. jelentésében kitért.

A panaszos 2009. évi XLVII. törvény és végrehajtási rendelet rendelkezéseinek megfelelően történt "rabosítása" során dr. C. R. r. fhdgy. a szolgálati fényképezőgép hibája miatt használta saját telefonja normának megfelelő rögzítésre alkalmas fényképezőgépét, majd a felvételeket az ügyviteli rendszerbe továbbítást követően véglegesen törölte. Dr. C. R.r. fhdgy. jelentése a fentieket részletesen taglalja.

A panaszos telefonjának lefoglalására a Be. 151. §-a alapján törvényesen került sor, a lefoglalás természetéből adódóan az tovább nem használható. A panaszos hozzátartozói értesítését nyilvánvalóan egyéb eszközök útján, vagy személyesen tehette meg, hiszen nem volt korlátozva személyi szabadságában.

A panaszos azon állítása, hogy a kihallgatást végző rendőr közölte vele, hogy "vegyen telefont", vagy "ott van a facebook" dr. C. R. r. fhdgy. tényszerű, tárgyilagos és ez irányú kérdésre adott válaszok voltak, melyet jelentésében részletez.

2) Dr. C. R. r. fhdgy. 2015. december 29-én kelt jelentése szerint:

A folyamatban lévő eljárásban a rendőrség nyomozást folytat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 305. § a) pontja szerint minősülő hivatali visszaélés büntettének megalapozott gyanúja miatt.

A rendelkezésre álló adatok alapján B. I. és társai a Budapest (...) kerületi Központi Okmányiroda több ügyintézőjével bizalmi kapcsolatot alakítottak ki, melyet felhasználva különböző személyek megbízásait teljesítve az ügyintézőkkel - nem hivatalos adatszolgáltatás keretében - ellenőriztetik a gépkocsik adatait azok forgalmi rendszáma alapján a KEKKH gépjármű nyilvántartásaiban.

Tekintettel arra, hogy a panaszos a fentiekkel kapcsolatban bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható, előállítására és nála házkutatás megtartása vált szükségessé.

A fentiekre tekintettel L. B. c. r. alez. osztályvezető úr utasításának megfelelően 2015. november 20-án 5 óra 40 perckor a házkutatás megtartása és nevezett személy előállítása céljából dr. B. V. c. r. fhdgy-al és Sz. Z. fhdgy-al megjelentek nevezett személy bejelentett lakcímén. A címen található ingatlan egy kertes ház, annak kapuja zárt állapotban volt, ahhoz csengő nem tartozott, a kertbe egy nagyobb testű kutya volt kiengedve.

Tekintettel arra, hogy az ingatlan két egymást keresztező utca sarkán áll és mellette egy üres telek található, az utcán szemközt lakóknál végeztek adatgyűjtést. Itt Dr. C. R. megjegyzné, hogy az adatgyűjtést rendőri jelleg felfedése mellett végezték el, azonban arra vonatkozóan illetéktelen személyek részére nem adtak felvilágosítást, hogy milyen célból, milyen eljárás kapcsán és milyen minőségében keresik a panaszost, mindösszesen tartózkodási helye, egyéb elérhetősége megállapítása céljából végezték azt el

Az utcában lakó Zs. V.-né, úgy nyilatkozott, hogy Sz. E. felesége, a panaszos már tudomása szerint elvált és a nő elköltözött, a férfi egyedül él a házban. Elmondta továbbá, hogy Sz. E. nagyothalló, és reggelente 8 óra körül szokott felkelni, A másik lakó F. A. a fentieket megerősítette és megadta Sz. E. telefonos elérhetőségét is. Nevezett elmondta továbbá, hogy Sz. E.-t havi jelleggel látogatja a panaszos. Sz. E.-t a megadott hívószámán Dr. C. R. megkísérelte elérni, de a hívást nem fogadták.

Ezek után 6 óra 15 perckor indultak el a panaszos tartózkodási helyére, ahová 07 óra 30 perckor érkeztek meg. A címen egy ikerház található, melynek a baloldalon lévő ingatlanrészét használja a panaszos. A jobb oldali ingatlanrész kerítését építő munkások úgy nyilatkoztak, hogy a szomszédból 10 perccel a rendőrök érkezése előtt távozott egy személygépkocsival egy férfi és egy nő, akiket nem ismernek. A panaszost a bemutatott fénykép alapján egyértelműen felismerték és közölték, hogy ő távozott a gépkocsival.

Dr. C. R. megjegyezte, hogy ezt az azonosítást is a rendőri jelleg felfedése mellett végezték el, azonban arra vonatkozóan illetéktelen személyek részére továbbra sem adtak felvilágosítást, hogy milyen célból milyen eljárás kapcsán és milyen minőségében keresik a panaszost.

A fentiekről a rendőr tájékoztatta L. B. c. r. alez. osztályvezető urat, majd utasításának megfelelően 8 óráig a helyszínen maradtak. Tekintettel arra, hogy az ott lakók nem jöttek vissza, az ingatlan bal oldalán lévő, zárt állapotban lévő, kulcs nélkül, nem nyitható postaládájában egy, a panaszos nevére, 2015. november 23. 9 órára szóló idézést helyeztek el, majd szolgálati helyükre távoztak.

A panaszost 2015. november 23-án 9 óra 5 perc és 9 óra 50 perc közötti időben gyanúsítottként hallgatta ki Dr. C. R., melyről a 01000/2701 -257/2014. bü. számú gyanúsított

kihallgatást jegyzőkönyv került felvételre. A gyanúsított kihallgatására a BRFK KGBEFO Korruptciós Bűnözés Elleni Osztályán került sor az épület I. emeletének irodai helyiségében.

A gyanúsítás közlését követően - mely egyébiránt részletesen tartalmazza a gyanúsítás alapjául szolgáló tényállást és mellyel szemben a gyanúsított panaszt jelentett be - Dr. C. R. tájékoztatta a panaszost a jogairól és kötelezettségeiről, majd vallomását jegyzőkönyvbe foglalták. A kihallgatásra ténylegesen nyitott irodaajtó mellett került sor, melynek oka mindösszesen az volt, hogy az irodában a légmozgás - az iroda elhelyezkedésének okán - más módon nem megoldható, valamint így megelőzhetőek voltak a kihallgatást foganatosító személyt érő, a kihallgatott személy részéről esetlegesen felmerülő alaptalan kijelentések is a kihallgatás körülményeire vonatkozóan. Egyébiránt Dr. C. R. megjegyezte, hogy a gyanúsított személy az iroda ajtajának nyitott állapotát nem kifogásolta, amennyiben ezen kifogásának a kihallgatás során hangot adott volna, úgy természetesen Dr. C. R. az ajtót kérésének megfelelő állapotba helyezte volna, azt csak résnyire nyitotta, avagy becsukta volna.

A panaszosnak a kihallgatás körülményeit érintő panaszával kapcsolatban Dr. C. R. megjegyezné, hogy az iroda már elhelyezkedése folytán sem alkalmas arra, hogy az ott elhangzottakat a titkárságon dolgozó kolléganő akár hallja, akár lássa. Az iroda egy - az épület folyosójáról nyíló - belső folyosóról nyílik, mely belső folyosóról három irodai helység közelíthető meg. Dr. C. R. azt külön megjegyezné, hogy Panaszos kihallgatásának helyüül szolgáló irodai helység mellett nyíló, egyébiránt az ügy előadójának, Sz. E. c, r. őrnagynak az irodája, aki ebből kifolyólag a kihallgatáson elhangzottakról egyébként is tudomást szerzett a későbbiekben.

A kihallgatást követően Dr. C. R. közölte a panaszossal, hogy a részére kiadott utasításnak megfelelően, Panaszostól mobiltelefonját le kell foglalnia. Dr. C. R. a készüléket Panaszostól nem elvette, az a kihallgatás során mindvégig a panaszos birtokában volt - tekintettel arra, hogy azon a bűncselekmény elkövetését bizonyító adatok (rövid szöveges üzenetek, feljegyzések, stb.) lehetnek a megalapozott gyanú szerint. A lefoglalás elrendeléséről szóló határozatot nevezett személy - annak tartalmának megismerését követően - átvette és úgy nyilatkozott, hogy a lefoglalás tényével szemben panasszal nem él, tudomásul vette, hogy ettől a kényszerintézkedéstől a hatóság eltekinteni nem tud.

A panaszos közölte, hogy szeretné édesanyja hívószámát a lefoglalást megelőzően a telefonkönyvéből kiírni, melynek lehetőségét Dr. C. R. nem tagadta meg, ehhez papírt és íróeszközt is biztosított számára. Ezen az egy hívószámon kívül egyéb telefonszámot panaszos nem kívánt feljegyezni. Dr. C. R. megjegyzi, hogy amennyiben olyan igénye lett volna a panaszosnak, úgy biztosította volna számára az elegendő időt, hogy akár a telefonkönyvben szereplő összes hívószámot feljegyezze magának.

A készülék lefoglalására ezt követően került sor 10 óra 14 perc és 10 óra 27 perc közötti időben, melynek során - tekintettel arra, hogy minden tartozék egyedi azonosítóját fel kell jegyezni, melyhez a készülék akkumulátorát is el kell távolítani - a készülék kikapcsolásra került. A lefoglalás során felvett jegyzőkönyvben a gyanúsított a lefoglalás módja ellen sem élt panasszal.

A panaszost Dr. C. R. tájékoztatta arról, hogy a készülékről az adatokat nem jogosult lemásolni, illetve helyben az ehhez megfelelő felszereléssel sem rendelkeznek így a készülék lefoglalása mindenképpen szükséges, az adatok lementését a megfelelő szaktudással rendelkező személy fogja elvégezni. Dr. C. R. tájékoztatta a panaszost arról is, hogy az adatok lementését követően részére a telefonkészülék vissza lesz szolgáltatva. Tekintettel arra, hogy Dr. C. R.-tól megkérdezte, hogy ebben az esetben külföldön élő gyermekével - akivel Dr. C.

R. emléke szerint a WhatsApp, vagy a Viber nevű alkalmazáson keresztül tartja a kapcsolatot - hogyan lépjen kapcsolatba, Dr. C. R. felvázolt több lehetőséget is, megemlítve, hogy esetleg e-mail-en, vagy más közösségi oldalon keresztül a kapcsolatfelvételt meg tudja oldani.

Dr. C. R. megjegyezte, hogy mindezt nem kioktató jelleggel közölte a gyanúsítottal, mindösszesen segítő szándékú véleményét tárta elé annak megjegyzésével, hogy milyen formában látja át hidalhatónak a felvetett problémát.

Dr. C. R. tényegesen kifejtette a panaszosnak azon véleményét, hogy a telefonálást úgy is meg tudná oldani, amennyiben beszerezne a lefoglalás időtartamára egy másik készüléket és SIM kártyát, majd szolgáltatójánál kérné, hogy lefoglalt hívószámra érkező hívásait arra ideiglenesen átirányítsák. Dr. C. R. álláspontja szerint, a felmerült probléma vonatkozásában segítőkészsége kimerítenek tekinthető.

Dr. C. R. megjegyezte továbbá, hogy emlékei szerint a gyanúsítottal közölte azt is, hogy amennyiben szükségesnek tartja, úgy az általa megjelölt személyt a rendőrség belső hálózatából telefonon fel tudja neki hívni és tudja tájékoztatni arról, hogy nem lesz elérhető hívószámán. Panaszos ezzel a lehetőséggel nem kívánt élni.

A gyanúsított kihallgatásakor adott tájékoztatásnak megfelelően a kihallgatást és a telefonkészülék, lefoglalását követően a bűnügyi nyilvántartásba vételére került sor melyet a szakzsargonban ténylegesen, „rabosításnak” neveznek, mely az ujjnyomai vételt és a fényképek rögzítését takarja. Dr. C. R. megjegyezte, hogy a lefoglalt készüléket a nyilvántartásba vétel idejére irodájában helyezte el kikapcsolt állapotban, majd az iroda ajtaját kulccsal bezárta, a kulcsot magánál tartotta így - figyelemmel arra, hogy az irodából nyíló egyetlen ablak is ráccsal védett - illetéktelen személynek nem volt reális lehetősége arra, hogy a készülékhez hozzáférjen.

Tekintettel arra, hogy az ún. „rabosító” helységben - mely egyébiránt szintén az épületi emeleti folyosójáról nyílik - már folyamatban volt egy másik személy nyilvántartásba vétele. Panaszos közölte, hogy el kíván menni a mellékhelységbe, ahová Dr. C. R. elkísérte. A női mosdóhoz - mely egyébiránt szintén az épület I. emeletének folyosóján található - ténylegesen Dr. C. R. kísérte el Panaszost, de magába a mosdóba nem követte őt, nem ment utána, hanem az épület folyosóján várta meg míg végez, majd átkísérte őt az ún. „rabosító” helységhez. Tekintettel arra, hogy Dr. C. R. a női mosdóban még nem járt, annak belső elrendezéséről és az ott található tárgyak elhelyezkedéséről sem sematikusábrát mellékelni, sem egyéb leírást adni nem tud. Dr. C. R. megjegyezte, hogy a panaszos nem előállított személyként volt jelen, hanem idézésre érkezett, így nem is lett volna indokolt, hogy a mellékhelységet is felügyelet mellett használhassa. Ilyen esetben egyébiránt a nyomozó hatóságnak az érintettel azonos nemű tagja látta volna el a felügyeletet a mellékhelységben, de ez a panaszos esetében nem vált szükségessé.

A bűnügyi nyilvántartásba vétel valóban hosszabb ideig, közel egy óráig tartott tekintettel arra, hogy meg kellett várni, míg a már folyamatban lévő nyilvántartásba vételt befejezik, illetve tekintettel arra is, hogy a gyanúsított ujjain a bőrredők igen kopottak voltak - feltehetően a munkaköréből adódó klaviatúrán való gépeléstől. Az egyes ujjak lenyomatának felvételét többször meg kellett ismételni, míg azokat a rendszer megfelelőként elfogadta.

A bűnügyi nyilvántartásba vételhez szükséges fényképek rögzítése - a gyanúsítottat az ügyhöz kötő egyedi azonosítószámát tartalmazó tábla felhasználásával - ténylegesen Dr. C. R. saját tulajdonában lévő mobiltelefonnal készült, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló fényképezőgép adatkábele, illetve a rendelkezésükre álló memóriakártya olvasó egység nem

volt működőképes, így arról az elkészített képeket a Robotzsaru endszerbe feltölteni nem állt volna Dr. C. R. módjában. Dr. C. R. tudomása szerint, ezen cselekménye nem ütközik jogszabályi rendelkezésbe, vagy belső normába.

Dr. C. R. a gyanúsítottól kifejezetten megkérdezte, hogy hozzájárul-e a képek ilyen módon - vagyis mobiltelefonnal - történő rögzítéséhez, melyhez egyértelműen hozzájárult, azt egy szóval sem kifogásolta, nem jelezte, hogy az őt zavarná.

Amennyiben a panaszos azon állítását, miszerint „Igen azt mondtam zavar ennek ellenére ő fotókat készített a saját mobiljával” fenntartja, úgy Dr. C. R. kifejezetten kéri vele a szembesítés megtartását az ellentmondás tisztázásának megkísérlése érdekében. A panaszos részéről ez a kijelentés melyet panaszában valótlannul állít nem hangzott el, ezt Dr. C. R. teljes bizonyossággal állítja.

Dr. C. R. megjegyezte továbbá azt is, hogy a panaszosnak mindösszesen abból az okból kellett a Dr. C. R. becslése szerint legfeljebb kb. 15 dkg össztömegű, egyedi azonosítószámot tartalmazó táblát tartania, mert az ún. „rabosító” helységben nem áll rendelkezésre az annak megtartását szolgáló állvány.

A gyanúsítottal mindemellett már a kihallgatási jegyzőkönyv felvételekor közölve lett, hogy a bünyügyi nyilvántartás rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (továbbiakban: Bnyt.) 6.§ (1) bekezdés a) pontja alapján arcképmása, illetve a 44. § és 46. § alapján ujj- és tenyérynymat vételre fog sor kerülni.

A bünyügyi nyilvántartási rendszerrel, a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásával és a mintavétellel kapcsolatban az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervre háruló feladatokról szóló 17/2011. (IX. 23.) ORFK utasítás (továbbiakban: Utasítás) 7. pontja a bünyügyi nyilvántartásba vételi eljárás során használható eszközök vonatkozásában úgy rendelkezik, hogy az arcképmás rögzítéséhez a jogszabályokban és egyéb vonatkozó normákban meghatározott feltételeknek megfelelő eszközöket kell használni, amennyiben ezek nem biztosítottak, úgy a korábbi szabályozásnak megfelelően beszerzett eszközök használata is megengedett.

Az Utasítás V. része tartalmazza a gyanúsított személyről történő arcképmás készítésének részletes szabályait. A 1.7. pont értelmében az arcképmás rögzítést kizárólag olyan személy végezheti, aki munkaköri leírásában rögzített munkaköre keretében a nyilvántartásba vételi tevékenység végzésére jogosult, és erre a tevékenységre irányuló képzésben részesült. A 8. pont alapján az eljáró szerv a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul köteles gondoskodni az arcképmás elkészítéséről gondatlan és szándékos bűncselekmény esetén egyaránt. A 19. pont rendelkezik arról, hogy az arcképmás rögzítését az 1. számú melléklet alapján kell végrehajtani.

Az Utasítás 1. melléklete részletezi az arcképmás rögzítés módját. Ez alapján az arcképmások rögzítése során legalább 16,7 millió színefelbontású (24 bit/képpont), legalább 600x800 pixel képfelbontású, normál minőségű tömörítéssel készített digitális adatot kell létrehozni. Egyéb digitális berendezés használata megengedett, amennyiben az így elkészült felvétel minőségileg nem kifogásolható. Itt megjegyezte a rendőr, hogy telefonkészüléke kamerája 8 megapixel felbontású képek rögzítésére is alkalmas, így az messzemenően megfelel az elvárt minőségű fényképfelvételek elkészítésére.

A melléklet értelmében a terheltről három arcot ábrázoló felvételt és két egészalakos állóképet kell rögzíteni, és a három arckép készítése esetén, a képeken szerepelnie kell azonosító táblának, vagy a digitális képen megjelenő digitális feliratnak.

Dr. C. R. megjegyzi továbbá, hogy a nyilvántartásba vételt követően a gyanúsított kérte, hogy részére a megjelenéséről Dr. C. R. igazolást állítson ki. Az igazolás tartalma szerint a panaszos 9 órától 11 óra 35 percig tartózkodott a rendőrségen.

Dr. C. R. a panaszostól már az igazolás átadását követően, miközben kísérte a kijáráshoz, mint magánszemély - figyelemmel arra, hogy milyen munkakört lát el valóban felvilágosítást kért, az eljárás tárgyát képező üggyhez semmilyen formában nem köthető témakörben, miszerint amennyiben eltűnik gépjárműve törzskönyve, úgy mi a módja egy új igénylésének, melyre panaszos válaszolt, segítőkésznek mutatkozott ezzel kapcsolatban.

Az elkészített, fényképfelvételeket a gyanúsított távozását követően Dr. C. R. a telefonkészülékéről az általa használt hatósági számítógépre másolta, majd a készülékéről azokat a „törlés” funkcióval eltávolította, és végül a Robotzsaru rendszerbe feltöltötte, ezt követően pedig a számítógépről is eltávolította azokat a lomtárba helyezés és annak ürítése útján. Ezt követően a lefoglalt készüléket bűnjelként a Robotzsaru rendszerben rögzítette, majd azt a keletkezett összes iratanyaggal együtt az ügy előadójának Sz. E. c. r. őrgy-nak átadta.

Dr. C. R. megjegyzné, hogy a Fővárosi Főügyészség NF. 14038/2014/25. számú határozatában a panaszosnak a gyanúsítással szemben tett panaszát elutasította. Továbbá az ügyészség NF. 14038/2014/31. számon szintén határozatot hozott, melyben elutasította a gyanúsítottnak a lefoglalással szemben tett panaszát. A határozat indokolásából kiderül, hogy Panaszos ugyan a lefoglalás foganatosításakor nem élt panasszal, de még azon a napon levélben panaszt jelentett be a határozat indokolási részében foglaltakkal kapcsolatban.

A panaszosnak a panaszbejelentés 22. pontjában - a panasz alapjául szolgáló rendőri intézkedés részletes leírásában - szereplő azon állítását mely szerint a „kihallgatás megalázó módon történt” a messzemenőig alaptalan és valótlan - akár a Btk. 221. § (1) bekezdésébe ütköző és a.) pontja szerint minősülő bűncselekmény megállapítására is alkalmas becsületsértő kijelentésnek tartja a rendőr.

Továbbá a Panaszbeadvány 4. számozott oldalán a „Panasz kiegészítés” részben szerepel a következő, Dr. C. R. véleménye szerint igen félreérthető módon megfogalmazott mondat; „A lányom teljesen kiborult és sokkot kapott; mivel a 7. hónapos unokám családi képek stb. is a telefonban van attól fél, hogy olyan képek jutnak illetéktelen személyekhez a telefonomból (pedofília) amin a 7, hónapos unokám van.” Dr. C. R. álláspontja szerint ezzel a mondattal a panaszos személy az önvádra kötelezés tilalma elvének figyelmen kívül hagyásával olyan, a külső szemlélőnek akár teljes mértékben félreérthető tartalmú kijelentést tesz, mely annak nem mindenképpen szerencsés megfogalmazása alapján akár arra is engedhetne következtetni, hogy képek tárolva, alkalmasak akár a Btk. 204. § (1) bekezdésben szereplő gyermekpornográfia bűncselekmény elkövetésének megállapítására. Ebben az esetben amennyiben lenne arra utaló adat, vagy okot adó egyéb körülmény, úgy a bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén a nyomozóhatóságnak hivatalból kellene kezdeményeznie a büntetőeljárás megindítását annak megállapítása érdekében, hogy terhel-e bárkit is büntetőjogi felelősség. Dr. C. R. úgy véli, hogy a félreérthető megfogalmazás és szóhasználat alapján a panaszos fenti tartalmú kijelentéséből ilyen jellegű bűncselekmény elkövetésére vonatkozó okszerű következtetést levonni nem lehet, véleménye szerint alappal feltételezhető,

hogy a Panaszostól lefoglalt készülék nem tartalmaz tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről pornográf felvételt.

3) Dr. C. R. 2015. november 20-án kelt jelentése szerint a rendőrség nyomozást folytat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntettének megalapozott gyanúja miatt.

A rendelkezésre álló adatok alapján B. I. és társai a B., (...) kerület, Központi Okmányiroda több ügyintézőjével bizalmi kapcsolatot alakítottak ki, melyet felhasználva különböző személyek megbízásait teljesítve az ügyintézőkkel - nem hivatalos adatszolgáltatás keretében - ellenőriztetik a gépkocsik adatait azok forgalmi rendszáma alapján a KEKKH gépjármű nyilvántartásaiban.

Tekintettel arra, hogy a panaszos a fentiekkel kapcsolatban bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható, így az előállítása vált szükségessé.

A fentiekre tekintettel L. B. c. r. alezredes osztályvezető úr utasításának megfelelően 5 óra 40 perckor házkutatás megtartása és előállítás céljából dr. B. V. c. r. fhdgy-al és Sz. Z. r. fhdgy-al megjelentek nevezett személy bejelentett lakcímén. A címen található ingatlan egy kertes ház, annak kapuja zárt állapotban volt, ahhoz csengő nem tartozott, a kertben egy nagyobb testű kutya volt kiengedve.

Tekintettel arra, hogy az ingatlan két egymást keresztező utca sarkán áll és mellette egy üres telek található, az utcán szemközt lakóknál végeztek adatgyűjtést. Zs. V.-né úgy nyilatkozott, hogy Sz. E.-től félesége a panaszos már tudomása szerint elvált és a nő elköltözött, a férfi egyedül él a házban. Elmondta továbbá, hogy Sz. E. nagyothalló, és reggelente 8 óra körül szokott felkelni. A másik lakó F. A. a fentieket megerősítette és megadta Sz. E. telefonos elérhetőségét is. Elmondta továbbá, hogy Sz. E.-t havi jelleggel látogatja a panaszos. Sz. E.-t a megadott hívószámán Dr. C. R. próbálta elérni, de a hívást nem fogadták.

Ezek után 06 óra 15 perckor indultak a panaszos tartózkodási helyére, ahová 07 óra 30 perckor érkeztek meg. A címen egy ikerház található, melynek a baloldalon lévő ingatlanrészét használja a panaszos. A jobb oldali ingatlanrész kerítését építő munkások úgy nyilatkoztak, hogy a szomszédból 10 perccel érkezésünk előtt távozott egy személygépkocsival egy férfi és egy nő, akiket nem ismernek. A panaszost a bemutatott fénykép alapján egyértelműen felismerték és közölték, hogy ő távozott a gépkocsival.

A fentiekről Dr. C. R. tájékoztatta L. B. c. r. alezredes osztályvezető urat, majd utasításának megfelelően 8 óráig a helyszínen maradtak, és tekintettel arra, hogy az ott lakók nem jöttek vissza, az ingatlan postaládájában egy a Panaszos nevére, 2015. november 23. 9 órára szóló gyanúsított idézést helyeztek el, majd szolgálati helyükre távoztak.

4) A panaszos kihallgatásáról 2015. november 23-án felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint:

A kihallgatás 2015. november 23-án 9 óra 5 perctől 9 óra 50 percig tartott, a panaszos panasszal élt a gyanúsítás ténye miatt. A panaszos a törvényi figyelmeztetéseket követően úgy nyilatkozott, hogy vallomást kíván tenni.

A panaszos kérdésre elmondta, hogy a B., KEKKH Okmányirodában 2012-től 2014. év szeptemberéig dolgozott, majd átkérte magát a lakóhelye szerinti Okmányirodába, Budapestre-re. Panaszos a KEKKH-nál is a gépjárművekkal kapcsolatos ügyintézését végezte, ide tartozik többek között a gépjárművek átíratása, forgalomba helyezése, forgalomból kivonása.

A panaszos megjegyezte, hogy a munkájával kapcsolatban soha nem merült fel probléma, pedig már 28 éve csinálja. A panaszos a munkájára vonatkozó jogszabályoknak megfelelően jár el. A panaszos a gyanúsítás alapján arra tud gondolni, hogy gépjárművek átírásához kértek időpontot ezek a személyek, ő pedig leellenőrizte a gépjárműveket a nyilvántartásban. A konkrét lekérdezésekre Panaszos nem emlékszik, de abban teljesen biztos, hogy ő sem ezeknek a személyeknek, sem másnak nem adott úgy ki adatot, hogy az jogszabályba ütközött volna.

B. D. és B.I.-t ügyfelekként ismeri. Ők gépjármű átírással foglalkozó dílerek, vagyis minden nap ott ülnek az okmányirodában és ügyet intéznek. Panaszos ennyit tud róluk, illetve azt is el tudja mondani, hogy az ottlétük eléggé kellemetlen az okmányirodának is, de jogszabály nem tiltja, hogy meghatalmazással járjanak el. Emlékei szerint nekik is készített átírást, próba rendszámot, de minden esetben jogszerű volt az eljárás.

A panaszos csak adásvételi szerződés ellenében végezte el mindig is az átíratást, tehát a hozzá kerülő személyek által benyújtott iratok alapján kéri le az adatokat, és az alapján végzi el a gépjármű átíratását. Amennyiben meghatalmazott személyek mentek ügyet intézni, úgy meghatalmazást is kellett csatolniuk. A meghatalmazásban kéri feltüntetni, hogy ki a meghatalmazó, és a meghatalmazott, illetve annak egy konkrét ügyre kell irányulnia. Kézzel írott meghatalmazásra nem kell tanú, de beazonosíthatónak kell lennie a megjelölt személyeknek, akiket szintén beazonosítanak minden esetben a megadott adatok alapján. Géppel írott meghatalmazásnál két azonosítható tanú is kell. A meghatalmazások minden esetben az anyaghoz hozzátűzésre kerülnek.

Amennyiben a panaszos az átíratást megtagadta, mert nem volt rá lehetőség (pl: hiteles, lízings és nincsen banki igazolás, foglalás volt rajta), akkor annak konkrét okát nem közölte az eljárást kezdeményezővel, csak annyit, hogy az opciót, vagy foglalást törölje, azt rendezzék az eladóval és a benyújtott iratokat is visszaadta.

Átírás esetén vagyonszerzési illetéket, forgalmi engedély díját kell megfizetniük, amire vonatkozó csekket kapnak a kérelmezők. Azt is megjegyezte, hogy bankkártyával is lehet fizetni, de B.-k általában csekken fizettek.

A panaszos abban biztos, hogy megfelelő iratok hiányában, úgymond szívességi alapon soha senkinek nem kérte le és nem is adta ki semmilyen adatot semmilyen gépjárművel, sem mással kapcsolatban.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panasz eljárásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult:

- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni;
- büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni;
- kártérítést megítélni;
- az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A fenti rendelkezés értelmében a Testületnek nem terjed ki hatásköre olyan kérdések vizsgálatára, amely a rendőrség azon intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosak, amelyet egy büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljárva végez. Az ilyen jellegű panaszokra a Be. 195-199. §-ai biztosítják a megfelelő jogorvoslatot. A konkrét ügyben kétség kívül megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos a rendőrségnek olyan mulasztását, illetve intézkedését (nyomozati cselekmények elmulasztása) is sérelmezte, amelyet a rendőrség nyomozó hatóságként eljárva, a Be. rendelkezései alapján végzett.

Mindezek alapján a Testület a büntetőeljárás cselekmények, így a gyanúsított kihallgatás, valamint a büntetőeljárás alá vont személy képmása rögzítésének, jogalapja (közismert nevén: „rabosítása”) vizsgálatára a Testület nem rendelkezik hatáskörrel.

A fentiekre tekintettel a Testület a büntetőeljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatásköre hiányát volt kénytelen megállapítani

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, az alábbiak szerint. az alábbiak szerint.

2) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját.

A Testületnek jelen állásfoglalás III. rész 1) pontja nem terjed ki hatásköre a büntetőeljárás cselekmények jogalapjának vizsgálatára, ugyanakkor ezen eljárási cselekmények kivitelezésének módját illetően a Testület vizsgálta, hogy az sértette-e a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

a) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy az eljárási cselekmények kivitelezésének módja sértette-e a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közzfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos beadványában előadta, hogy a kihallgató helyiség ajtaja nyitva volt a mellettük levő szobában kb. 5-6 méterre egy titkárnő dolgozott, majd a kihallgatás során az intézkedő rendőr közölte, hogy a telefonját le kell foglalnia és ujjlenyomatot vesz, majd fényképfeltételt kell készítenie. Lefoglalták a panaszos telefonját, aki azt kérte, hogy értesítse még előtte hozzátartozóit. Erre közölték panaszossal, hogy vegyen egy telefont, vagy ott a facebook. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy 1 óráig tartott ujjlenyomat vétele illetve, hogy az intézkedés végeztével, amikor elment a mosdóba a panaszos, a mosdóajtónál várták meg. Ezután megkérdezték a panaszost, hogy elveszett gépjárműtörzskönyvet hogyan lehet pótolni.

A Testület rendelkezésére álló rendőrségi iratok tanúsága szerint, a rendelkezésre álló információk alapján az intézkedés hangneme, bánásmódja szakszerű, udvarias volt. A kihallgatást foganatosító rendőr jelentése szerint az ajtó a kihallgatás során nyitva volt a megfelelő szellőzés biztosítása miatt, de mivel az iroda külön folyosóra nyílik nem eredményezte a terhelt jogainak sérelmét, továbbá a panaszos nem sérelmezte ezen tényt. A jelentést tevő rendőr mellékelte a kérdéses iroda és folyosó és iroda alaprajzát jelentésében. A kihallgatást foganatosító rendőr jelentése szerint a panaszost a további eljárási cselekményeken való részvétel biztosítása érdekében, személyi szabadsága korlátozása nélkül kísért el panaszost a mellékhelységekig, azonban a női mosdóba nem ment be. A panaszos ujjlenyomatának levétele a rendőri jelentések szerint nehézkes volt azon okból kifolyólag, hogy valószínűsíthetően munkaköréből adódóan (sok gépelés) az ujjain lévő bőrredői lenyomatát nehezebb volt megfelelően rögzíteni. A kihallgatást lefolytató rendőr azon közlései, miszerint vegyen telefont vagy ott van a facebook tényszerű tárgyilagos és ez irányú kérdésre adott válaszok voltak, továbbá nem kioktató jellegű, hanem segítő szándékú közlés volt. A kihallgatást lefolytató rendőr felajánlotta a panaszosnak, hogy a rendőrségi telefonhálózaton keresztül tájékoztatja hozzátartozóit a telefon lefoglalásáról, azonban panaszos ezzel a lehetőséggel nem kívánt élni. A rendőr nem tagadta meg a panaszos azon kérését sem, hogy a lefoglalás előtt édesanyja telefonszámát kiírja a telefonból papírlapra, amennyiben további telefonszámokat akart volna kiírni erre időt és lehetőséget biztosított volna, de a panaszos több számot nem kívánt kiírni a telefonjából a lefoglalás előtt. A panaszoshoz valóban intézett kérdést a kihallgatást folytató rendőr a gépjárműtörzskönyvével kapcsolatban, mivel panaszos ilyen munkakört lát el, azonban ez már az eljárási cselekmények végeztével a panaszos kikísérésekor, magánszemélyként kérdezte, az ügyhöz eljáráshoz nem kapcsolódva. A panaszos választ adott és segítőkésznek mutatkozott.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint megállapítható, hogy a panaszos és a rendőrség nyilatkozatai az eljárási cselekmények kivételezésének módját, az elhangzott kijelentéseket illetően egymásnak teljesen ellentmondóak. Egyéb bizonyítási eszköz hiányában, a Testület nem tudja feloldani a nyilatkozatok közötti ellentmondásokat, ezáltal a konkrét ügy történeti tényállását megközelítő valószínűségű rekonstrukciója sem lehetséges jelen panasz eljárásban.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

b) A Testület indokoltnak tartotta külön pontban vizsgálni a panaszos képmása rögzítésének módját.

A Testület ehelyütt újfent hangsúlyozza, hogy a büntetőeljárás cselekmények jogalapját nem vizsgálja, csupán az eljárási cselekmény kivételezésének módját. Ennek során indokoltnak tartotta Testület a panaszos képmása rögzítésének módját külön vizsgálat alá vonni, hogy az sértette-e a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

Jelen állásfoglalás előző pontjában kifejtett jogforrásokon túl a Testület a képmás rögzítés vonatkozásában vizsgálta, a saját mobiltelefonnal végrehajtott képmásrögzítés lehetőségét.

A panaszos beadványában előadta, hogy gyanúsított kihallgatását követően rögzítették képmását („rabosították”), amely során a felvételt készítő rendőr saját mobiltelefonjával készítette a képeket. A rendőr megkérdezte, hogy zavarja-e a panaszt, ha saját telefonjával

készíti el a képeket, mert a rendőrség fényképezőgépe rossz. A panaszos azt mondta, hogy ez zavarja, de ennek ellenére elkészítette a képeket.

A Testület rendelkezésére álló rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrségi fényképezőgép nem volt használható, mivel a gép adatkábele és a memóriakártya olvasó nem működött, ezáltal pedig nem lehetett volna feltölteni a képeket a számítógépes rendszerbe. A rendőrség álláspontja szerint a saját telefontal történő rögzítés sem jogszabályba, sem belső normába nem ütközik, ezen álláspontját a rendőrség részletesen le is vezette. A fényképet készítő rendőr kifejezetten megkérdezte a panaszost, hogy hozzájárul-e a képek ilyen módon történő rögzítéséhez, melyhez hozzájárult.

A fényképet készítő rendőr visszautasítja a panaszos azon állítását mely szerint, a rendőr megkérdezte, hogy zavarja-e a panaszt, ha saját telefonjával készíti el a képeket, mert a rendőrség fényképezőgépe rossz. A panaszos azt mondta, hogy ez zavarja, de ennek ellenére elkészítette a képeket.

A fényképet készítő rendőr úgy nyilatkozott, hogy a telefonjáról a hatósági számítógépre másolta a képeket, és készülésekről törlés funkcióval eltávolította azokat. Ezt követően a rendőr a számítógépről a Roborzсарu rendszerbe töltötte fel a képeket, majd a számítógépről is törölte a képeket.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt (a továbbiakban: felvétel) készíthet.

A bűnügyi nyilvántartási rendszerrel, a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásával és a mintavétellel kapcsolatban az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervre háruló feladatokról szóló 17/2011. (IX. 23.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 7. pontja szerint a bűnügyi nyilvántartásba vételi eljárás során használható eszközök vonatkozásában úgy rendelkezik, hogy az arcképmás rögzítéséhez a jogszabályokban és egyéb vonatkozó normákban meghatározott feltételeknek megfelelő eszközöket kell használni, amennyiben ezek nem biztosítottak, úgy a korábbi szabályozásnak megfelelően beszerzett eszközök használata is megengedett.

Az Utasítás V. része tartalmazza a gyanúsított személyről történő arcképmás készítésének részletes szabályait.

A 17. pont értelmében az arcképmás rögzítést kizárólag olyan személy végezheti, aki munkaköri leírásában rögzített munkaköre keretében a nyilvántartásba vételi tevékenység végzésére jogosult, és erre a tevékenységre irányuló képzésben részesült.

A 18. pont alapján az eljáró szerv a megalapozott gyanú közlését követően haladéktalanul köteles gondoskodni az arcképmás elkészítéséről gondatlan és szándékos bűncselekmény esetén egyaránt.

A 19. pont rendelkezik arról, hogy az arcképmás rögzítését az í. számú melléklet alapján kell végrehajtani.

Az Utasítás 1. melléklete részletezi az arcképmás rögzítés módját. Ez alapján az arcképmások rögzítése során legalább 16,7 millió színpont (24 bit/képpont), legalább 600x800 pixel képpont, normál minőségű tömörítéssel készített digitális adatot kell létrehozni, amelynek mérete 1,2 mb-nál nem lehet nagyobb.

A gyanúsítottat úgy kell a háttér elé állítani (10-15 cm távolságra, támaszkodás nélkül), hogy a rendelkezésre álló eszközökkel biztosítani lehessen az árnyék- és torzításmentes felvétel készítését. A megvilágítást felső megvilágítással vagy alsó megvilágítással (ebben az esetben dobogó használata indokolt a világító berendezés eltakarásához) megfelelő villanó berendezéssel kell biztosítani úgy, hogy a fényesség ne legyen túltelített. Derítő eszköz használata megengedett.

Egyéb digitális berendezés használata megengedett, amennyiben az így elkészült felvétel minőségileg nem kifogásolható. A melléklet értelmében a terheltről három arcot ábrázoló felvételt és két egészalakos állóképet kell rögzíteni, és a három arckép készítése esetén, a képeken szerepelnie kell azonosító táblának, vagy a digitális képen megjelenő digitális felíratnak.

Az idézett ORFK Utasítás a rögzítést illetően, tehát nem szűkíti az igénybe vehető eszközök körét, azaz nem rendelkezik, úgy, hogy csak hitelesített szolgálati képfelvevőt vehet igénybe a rendőr.

A Testület álláspontja szerint az idézett jogforrások alapján egy saját telefontal a rendőr végezhet adatrögzítést, amennyiben ezt a körülmények indokolják. Mindezek alapján a magántelefonnal történő rögzítés önmagában nem sért alapvető jogot.

Az indokoltság kapcsán a Testület álláspontja szerint az eljárási cselekmény végrehajtása módjának az Rtv. 15. §-ban megfogalmazott arányosság elvének meg kell felelnie, amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. A panaszos és a rendőrség egybehangzóan úgy nyilatkozott, a magán-telefonnal történő rögzítés indoka az volt, hogy a rendőrség rendszeresített eszköze (illetve annak tartozékai) nem működtek.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint megfelelően indokolt és az arányosság elvével összhangban álló módon fogantatották a fénykép rögzítést, ugyanis más módon az adott körülmények között nem lett volna kivitelezhető a képmás rögzítés.

A Testület megjegyzi, hogy a fenti módon a magán-mobiltelefonra került kép bűnügyi célból való rögzítést követő további sorsára természetesen alkalmazandó az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) vonatkozó rendelkezései, amely alapján személyes adat csak törvény rendelkezése vagy jogosulti beleegyezés alapján kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Mindezek alapján a rabosítási kép magántelefonon történő további tárolása, közzététele vagy más felhasználása jogsértő lehet, de erre kérdésre egyfelől a panaszbeadvány sem terjed ki, másfelől pedig semmilyen olyan adat-információ nem merült fel az ügyben, amely arra utalna, hogy a magántelefonnal

rögzített személyes adatot, a bűnügyi célból való rögzítést követően magánkörben bármilyen módon felhasználták volna.

A fentiek alapján a képmás rögzítésének módja-körülményei nem sértették a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

IV.

A Testület a büntetőeljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatásköre hiányát volt kénytelen megállapítani. Az intézkedés során használt rendőri bánásmód, hangnem kapcsán a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható. A képmás rögzítésének módja-körülményei nem sértették a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2016. február 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZÉRTÉKELŐ